

ložení do trvalé výslužby a o přiznání zaopatřovacích požitků (§ 2 a 7).

Otázkou, mohl-li st-l jako aktivní vojenský gážista býti vzhledem k ustanovení § 25 branného zákona z 19. března 1920 č. 193 Sb. přeložen do zálohy beze své žádosti, nebylo se nss-u tentokráte zabývatí.

Č. 2879.

Vojenské věci: Faktické konání vojenské služby jako gážista v armádě čsl. na základě individuálního povolání při mobilisaci nena-hrazuje převzetí do této armády podle § 1 zák. č. 194/1920.

(Nález ze dne 17. listopadu 1923 č. 19.168).

Věc: Dr. Frant. O, v R. proti ministerstvu národní obrany (min. taj. Dr. Ant. Šafář) o převzetí do čsl. vojska v hodnosti gážisty.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: St-l, narozený r. 1890, sloužil v bývalé armádě rak.-uh. jako zásobovací oficiál v záloze a žádal přihláškou ze 14. října 1919, aby byl do čsl. armády převzat v hodnosti gážisty v záloze.

Nař. rozhodnutím z 24. června 1922 zamítlo mno tuto přihlášku na základě ustanovení § 1 zák. z 19. března 1920 č. 194 Sb. a zařadilo st-le dle § 2 bran. zák. jako prostého vojína k evidenční vojenské zásobárně č. 1.

Stížnost do rozhodnutí podaná uvádí, že při mobilisaci r. 1921 byl st-l, vedený v evidenci okr. doplňovacího velitelství v Ch. jako nadporučík v záloze a zařazený do stavu evidenční zásobárny č. 1 v Praze, povolán individuálně jako nadporučík do služby, že jako takový konal službu u vojenské zásobárny v Č. B. po celou dobu mobilisace, že tedy zastával skutečně hodnost nadporučíka v čsl. armádě za mobilisace, a vyvozuje z toho, že nemělo býti rozhodováno podle §u 1 zák. z 19. března 1920 č. 194 Sb., nýbrž, bylo-li proti st-li jako gážistovi do čsl. vojska již převzatému dodatečných námitek, že měl o nich rozhodovati ve smyslu § 7 nař. z 3. září 1920 č. 514 Sb. disciplinární výbor.

Tato námitka není důvodná. Přejímání vojenských gážistů bývalé rak.-uh., rak. a uh. armády jest upraveno výlučně jen zákonem z 19. března 1920 č. 194 Sb. § 1 zákona tohoto udílí právo gážisty ty přijímati jedině mno. Bývalý gážista vojenský jest tedy do čsl. armády převzat a stává se čsl. vojenským gážistou jedině výrokem mno podle § 1 cit. zák. učiněným. O těch, jejichž přihláška nebyla takto ještě vyřízena, ustanovil § 7 nař. z 27. července 1920 č. 470 Sb., že mají býti n r o z a t í m vedeni dále v evidenci jakožto vojenští gážisté. Z toho jde, že mají prozatím všechna práva a povinnosti vojenského gážisty, tedy také, jsou-li v případě mobilisace p o v i n n i dle branného zákona činnou službou, p r á v o konati službu tu v hodnosti gážisty. Ovšem jen prozatím, až do rozhodnutí o jejich přihlášce.

Toto prozatímní oprávnění není tedy převzetím v hodnosti gážisty ve smyslu § 1 cit. zák. č. 194.

Že by byl st-l již před vydáním nař. rozhodnutí býval převzat mno v hodnosti gážisty, stížnost ani netvrdí. Konal-li tedy st-l za mobilisace

službu jako gážista dle § 1 cit. zák. ještě nepřevzatý, nemohlo býti o něm rozhodováno podle § 7 nař. z 3. září 1920 č. 514 Sb. disciplinárním výborem, jenž rozhoduje podle tohoto ustanovení jen o gážistech již převzatých, a bylo žal. ministerstvo oprávněno rozhodovati o jeho přihlášce dle § 1 cit. zák.

Poněvadž pak s hlediska tohoto § 1 neuplatňuje stížnost žádných námitek, nýbrž sama uznává, že přejímání bývalých gážistů jest ponecháno volnému uvážení žal. ministerstva, kteréžto volné uvážení není, jak nss již opětovně vyslovil, ničím obmezeno, bylo zamítnouti stížnost jako bezdůvodnou.

Č. 2880.

Vojenské věci: Okolnost, že bývalý rak.-uh. vojenský gážista byl po vydání zákona č. 194/1920 příslušným okr. doplňovacím velitelstvím vzat do evidence jako gážista v záloze a že složil vojenskou přísahu, nenahraňuje jeho přijetí do čsl. armády podle § 1 zák. č. 194/1920.

(Nález ze dne 17. listopadu 1923 č. 19.169.)

Věc: Pavel M. v T. proti ministerstvu národní obrany (odb. rada Dr. Frt. Mestek) o převzetí do československého vojska v hodnosti gážisty.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y: St-l, narozený roku 1884, sloužil v bývalé rak.-uh. armádě jako vojenský zvěrolékař v záloze a žádal o převzetí do čsl. armády v hodnosti gážisty v záloze přihláškou ze dne 13. října 1919.

Nař. rozhodnutím z 2. srpna 1922 zamítlo mno přihlášku tu jako opožděnou bez dostatečného odůvodnění předloženou podle ustanovení § 1 zák. z 19. března 1920 č. 194 Sb. a zařadilo st-le jako prostého vojína k jezdeckému pluku č. 1.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss toto:

Stížnost spatřuje v zamítnutí st-lovy přihlášky degradaci st-le, jenž byl po vydání zákona z 19. března 1920 č. 194 Sb. od doplňovacího okr. velitelství v Ch. jako veter. nadporučík v záloze do evidence vzat a k jízdeckému pluku č. 1 v Terezíně přidělen a jenž k příkazu téhož velitelství vykonal vojenskou přísahu. Byl prý tedy st-l jako veter. nadporučík od svého příslušného vojenského úřadu převzat a jest prý proto nezákonným rozhodnutí, jímž se toto nastalé převzetí mění.

Předpoklad stížnosti, že st-l byl do čsl. armády jako gážista již převzat, a to okr. doplňovacím velitelstvím v Ch., a že tedy v době vydání nař. rozhodnutí byl již čsl. vojenským gážistou v záloze, není správný.

Přejímání vojenských gážistů bývalé rak.-uh., rak. a uh. armády jest upraveno výlučně zákonem z 19. března 1920 č. 194 Sb. § 1 zák. toho udílí právo gážisty ty přejímati jediné mno. Bývalý rak. gážista vojenský jest do čsl. armády převzat a stává se čsl. vojenským gážistou tedy jediné výrokem mno a nikoli výrokem jiného úřadu. Zejména nestává se bývalý gážista čsl. gážistou tím, že složil vojenskou přísahu a že byl evidenčním úřadem vojenským jako gážista v záloze do evidence vzat a zařaděn, neboť § 7, posl. odst. nař. z 27. července 1920